

[Holger Larsen.]

bliver 66, 67, 68 Aar, idet man i Stedet for som tidligere at give dem 10 pCt. Tillæg for at vente nu giver dem 5 pCt. Tillæg. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa, at det var en betydelig Forringelse, og han kom dertil ved ganske rolig at tage den nugældende Lovs Takster og sammenligne dem med det foreliggende Lovforslags faste Takster; derpaa bygger han sin Paastand op. Jeg maa sige hertil, at det er sikkert lettere at være politisk Ordfører end at være Genopbygger af en social Lovgivning, for saa let, som det ærede Medlem tror det er, at man blot kan sammenligne to forskellige Takstklasser og saa drage Resultatet deraf, er det nu heller ikke. Jeg gjorde, allerede sidste Gang jeg talte, opmærksom paa, at i Praksis ordner det sig saaledes, at de, der er i Stand til at vente, til de er 66, 67, 68 Aar, for langt det overvejende Antals Vedkommende er Folk med Kapital, og af disse findes langt de fleste ude paa Landet, og det vil sige, at ikke en eneste af disse gamle Mennesker ude paa Landet, hvor man i det foreliggende Lovforslag har forhøjet Taksterne saa stærkt, nemlig med 25 pCt., vil faa mindre, selv om Ventetillæget er nedsat fra 10 til 5 pCt.; og vender jeg mig til Købstæderne og København, virker dette Forhold ikke paa nogen som helst Maade ind for de 66-aarige. Dertil kommer, at naar man skal tale om Ventetillæget, kan man ikke saaledes regne med dette alene, men man maa, saaledes som Forholdene ligger, sætte det i Forbindelse med Fradragsreglerne. Man kan ikke faa et sandt Billede, medmindre man sætter Ventetillæget i Forbindelse med Fradragsreglerne, og gør man dette, tør jeg roligt sige, at ikke en eneste af disse Grupper vil faa mindre, end de faar i Øjeblikket. Jeg skal nævne et Eksempel fra København. Skalamæssigt set faar det 67-aarige Ægtepar i København efter den nugældende Lov 1 200 Kr. om Aaret og efter Lovforslaget 1 170 Kr., altsaa en Nedgang paa 30 Kr. Med det forhøjede fradragsfrie Beløb maa dette Ægtepar have 468 Kr. i Indtægt, før der sker Fradrag. Det vil sige, at dette Ægtepar faar en Indtægt af 1 638 Kr. efter Lovforslaget, medens der efter den nugældende Lov sker et Fradrag paa 151 Kr. Facit bliver da, at de kun kan naa op paa 1 517 Kr. eller 121 Kr. mindre end efter Lovforslaget. Man vil altsaa se, at naar man regner med Forholdene, saaledes som de foreligger, og tager alt i Betragtning, saa vil der heller ikke paa dette Punkt være nogen Nedgang for de

gamle, men dertil kommer, hvad den højtærede Socialminister jo meget rigtigt gjorde opmærksom paa, at for alle de Grupper af gamle, de 66-, 67- og 68-aarige, er der den Bestemmelse i Loven, at de ikke kan nedsættes. Nu gjorde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller opmærksom paa, at det var en Kuriositet, det var ejendommeligt; der var altsaa noget i den gamle Lov, man kunde bruge, sagde han. Ja, det er der naturligvis. Man kan ikke først sige til disse Mennesker, at de skal vente, indtil de er 66, 67 eller 68 Aar, og, naar de saa har ventet og er berettigede til den højere Rente, sige: nu skal I alligevel ikke have den. Der maa vel være et juridisk Moment i Sagen, og derfor maatte man naturligvis sætte denne Klausul ind, saa hvis nogen virkelig skulde ryge ned under den Rente, de er berettigede til, fik de den alligevel. Den nævnte fradragsfrie Indtægt i København svarer til en Formue paa 6 000 Kr.

Det ærede Medlem gjorde sig altsaa skyldig i det samme, som ogsaa det ærede Medlem, der talte for Venstre, gjorde sig skyldig i, nemlig at drage en Sammenligning uden at tage de forskellige foreliggende Forhold i Betragtning. Selv om jeg nok kan se, hvilke partipolitiske Kartoffler der skal hyppes, tror jeg alligevel ikke, det vil lykkes for de ærede Medlemmer. Jeg tror det bl. a. ikke, fordi de, inden de sluttede deres Tale, maatte dvæle ved de høje Udgifter, som dette Forslag vilde medføre. Da den forrige Regering foretog Nedskæringen, var Forholdet jo det, at Nedskæringen var budgetteret til at ramme de gamle med 9 Mill. Kr. I dette Tilfælde foreligger det omvendte, nemlig at dette Forslags Gennemførelse vil koste 9 Mill. Kr., og naar man nu skal tale imod disse 9 Mill. Kr., saa maa man naturligvis holde paa, at det er alt for store Forhøjelser; der her finder Sted, men nu kan man naturligvis ikke have Mel i Munden og blæse samtidig. Man kan ikke kritisere ud fra dette, at Lovforslaget ikke giver nok, for saa senere, naar man skal til at stritte imod, at Pengene ydes, at komme ind paa det modsatte Standpunkt og gøre gældende, at dette Forslag giver for meget, og jeg tror da, at naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sluttede sin Tale med at sige, at den højtærede Socialminister vilde vide, at vi fra konservativ Side ikke vilde kunne være med til en saa voldsom Udgiftsforøgelse, saa tror jeg, det ærede Medlem kunde have sparet sig at nævne de 11 Grupper, for saa faar det ingen Betydning overfor den store Befolkning.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. C. O.